

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 053/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 053/02

Věc C-503/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. Portugalská republika „Nesplnění povinnosti státem — Články 21, 45 a 49 SFEU — Články 28 a 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Volný pohyb osob — Volný pohyb pracovníků — Svoboda usazování — Zdanění fyzických osob týkající zisků plynoucích z výměny obchodních podílů — Zdanění kapitálových zisků fyzických osob plynoucích z převodu veškerého majetku vyčleněného na podnikatelskou a jinou výdělečnou činnost — Zdanění jednotlivců na výstupu — Okamžitý odvod daně — Rozdílné zacházení s fyzickými osobami, které směňují obchodní podíly a zachovávají si bydliště na vnitrostátním území, a fyzickými osobami, které provádí takovou směnu a přesouvají své bydliště na území jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru — Rozdílné zacházení s fyzickými osobami, které převádí veškerý majetek vztahující se k výkonu samostatné výdělečné činnosti na společnost, která má sídlo a ústředí na portugalském území, a fyzickými osobami, které provádí takový převod na společnost, která má své sídlo nebo ústředí na území jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru — Přiměřenost“ 2

2017/C 053/03	Věc C-524/14 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. Hansestadt Lübeck, právní nástupce Flughafen Lübeck GmbH „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Letištní poplatky — Článek 108 odst. 2 SFEU — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení — Přípustnost žaloby na neplatnost — Osobně dotčená osoba — Právní zájem na podání žaloby — Článek 107 odst. 1 SFEU — Podmínka selektivity“	3
2017/C 053/04	Věc C-593/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS v. Skatteministeriet „Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Daňová právní úprava v oblasti podkapitalizace dceřiných společností — Zahrnutí úroků z půjčky zaplacených nerezidentní dceřinou společností přijímající půjčku do zdanitelného příjmu společnosti poskytující půjčku — Osвобоzení od daně pro úroky zaplacené rezidentní dceřinou společností přijímající půjčku — Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy — Nezbytnost zabránit nebezpečí daňového úniku“	3
2017/C 053/05	Spojené věci C-20/15 P a C-21/15 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. World Duty Free Group SA, dříve Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Článek 107 odst. 1 SFEU — Daňový režim — Daň z příjmů právnických osob — Odpočet — Odpis goodwillu plynoucího z toho, že podniky, které jsou daňovými rezidenty ve Španělsku, nabudou alespoň 5 % podíly v podnicích, které jsou daňovými rezidenty mimo tento členský stát — Pojem ‚státní podpora‘ — Podmínka selektivnosti“	4
2017/C 053/06	Věc C-51/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Celle – Německo) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord v. Region Hannover „Řízení o předběžné otázce — Článek 4 odst. 2 SEU — Respektování národní identity členských států, která spočívá v jejich základních politických a ústavních systémech, včetně místní a regionální samosprávy — Vnitřní organizace členských států — Územní samosprávné celky — Právní nástroj vytvářející nový veřejnoprávní subjekt a upravující rozdělení pravomocí a odpovědnosti za výkon úkolů veřejné služby — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Pojem ‚veřejná zakázka‘“	5
2017/C 053/07	Věc C-76/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Paul Vervloet a další v. Ministerraad „Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Státní podpora, kterou Belgické království poskytlo ve prospěch finančních družstev skupiny ARCO — Systémy pojištění vkladů — Směrnice 94/19/ES — Působnost — Systém pojištění na ochranu podílů jednotlivých členů, fyzických osob, družstev působících ve finančním sektoru — Vyloučení — Články 107 SFEU a 108 SFEU — Rozhodnutí Komise, kterým se státní podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem“	6
2017/C 053/08	Věc C-119/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polsko) – Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp. k. w Dąbrowie Górniczej v. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Směrnice 2009/22/ES — Ochrana spotřebitele — Účinek erga omnes zneužívajících ujednání, která jsou uvedena ve veřejném rejstříku — Peněžité sankce uložená prodávajícímu nebo poskytovateli, který použil ujednání, které je považováno za rovnocenné tomu, jež je uvedeno v tomto rejstříku — Prodávající nebo poskytovatel, který nebyl účastníkem řízení, jež vedlo ke konstatování zneužívající povahy ujednání — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Pojem ‚soud členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva‘“	7

2017/C 053/09	Věc C-131/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Club Hotel Loutraki v. Evropská komise, Řecká republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Provozování videoloterijních terminálů — Udělení výlučné licence členským státem — Rozhodnutí o neexistenci státní podpory — Článek 108 odst. 3 SFEU — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 4, 7, a 13 — Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení — Pojem ‚závažné obtíže‘ — Datum posouzení — Článek 296 SFEU — Listina základních práv Evropské unie — Článek 41 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 47 — Právo na účinnou soudní ochranu — Článek 107 odst. 1 SFEU — Pojem ‚ekonomická výhoda‘ — Společné posouzení oznámených opatření“	8
2017/C 053/10	Spojené věci C-154/15, C-307/15 a C-308/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil n ^o 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Španělsko) – Francisco Gutiérrez Naranjo v. Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA v. Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15) „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Hypoteční úvěry — Zneužívající ujednání — Článek 4 odst. 2 — Článek 6 odst. 1 — Určení neplatnosti — Rozhodnutí vnitrostátního soudu o omezení časových účinků určení neplatnosti zneužívajícího ujednání“	8
2017/C 053/11	Spojené věci C-164/15 P a C-165/15 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irsko „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Vnitrostátní daň z letecké dopravy — Použití rozdílných sazeb — Snížená sazba u letů do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od vnitrostátního letiště — Výhoda — Selektivní charakter — Posouzení v případě, kdy daňové opatření může představovat omezení volného pohybu služeb — Vracení — Spotřební daně“	9
2017/C 053/12	Věc C-201/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias – Řecko) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) v. Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 98/59/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Listina základních práv Evropské unie — Článek 16 — Svoboda podnikání — Vnitrostátní právní úprava, která správnímu orgánu svěřuje pravomoc nepovolit po posouzení podmínek na trhu práce, situace podniku, jakož i zájmu národního hospodářství hromadné propouštění — Vážná hospodářská krize — Obzvláště vysoká míra nezaměstnanosti ve státě“	10
2017/C 053/13	Spojené věci C-203/15 a C-698/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království, Švédsko) – Tele2 Sverige AB v. Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department v. Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) „Řízení o předběžné otázce — Elektronické komunikace — Zpracování osobních údajů — Důvěrnost elektronických komunikací — Ochrana — Směrnice 2002/58/ES — Články 5, 6, 9 a čl. 15 odst. 1 — Listina základních práv Evropské unie — Články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 — Vnitrostátní právní předpisy — Poskytovatelé služeb elektronických komunikací — Povinnost plošného a nerozlišujícího uchování provozních a lokalizačních údajů — Vnitrostátní orgány — Přístup k údajům — Neexistence předchozího přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu — Slučitelnost s unijním právem“	11
2017/C 053/14	Věc C-272/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království] – Swiss International Air Lines AG v. The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Povinnost vyřadit povolenky na emise, pokud jde o lety mezi členskými státy Unie a většinou třetích zemí — Rozhodnutí č. 377/2013/EU — Článek 1 — Dočasná odchylka — Vyloučení letů směřujících na letiště nebo odlétajících z letišť ve Švýcarsku — Rozdíl v zacházení mezi třetími státy — Obecná zásada rovného zacházení — Nepoužitelnost“	12

2017/C 053/15	Věc C-327/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – TDC A/S v. Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet „Řízení o předběžné otázce — Síť a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Univerzální služba — Články 12 a 13 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Článek 32 — Náhrada nákladů na povinné doplňkové služby — Přímý účinek — Článek 107 odst. 1 a článek 108 odst. 3 SFEU — Bezpečností a námořní tísňové služby zajišťované v Dánsku a Grónsku — Vnitrostátní právní úprava — Podání žádosti o náhradu nákladů na povinné doplňkové služby — Tříměsíční lhůta — Zásady rovnocennosti a efektivity“	13
2017/C 053/16	Věc C-355/15: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Bietergemeinschaft, Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH v. Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Článek 1 odst. 3 — Právní zájem na zahájení řízení — Článek 2a odst. 2 — Pojem ‚dotčený uchazeč‘ — Právo uchazeče, jenž byl veřejným zadavatelem s konečnou platností vyloučen, podat návrh na přezkum následného rozhodnutí o zadání zakázky“	14
2017/C 053/17	Věc C-444/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Itálie) – Associazione Italia Nostra Onlus v. Comune di Venezia a další „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Článek 3 odst. 3 — Plány a programy, které vyžadují posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy, stanoví-li členské státy, že mohou mít významný vliv na životní prostředí — Platnost s ohledem na Smlouvu o FEU a Listinu základních práv Evropské unie — Pojem využití ‚menších oblastí na místní úrovni‘ — Vnitrostátní právní úprava, která odkazuje na plochu dotčených oblastí“	15
2017/C 053/18	Spojené věci C-508/15 a C-509/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) v. Land Berlin „Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 7 první pododstavec — Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce v členském státě — Podmínky — Případ, kdy není nezbytné, aby turecký pracovník působil na řádném trhu práce po dobu prvních tří let pobytu rodinného příslušníka“	16
2017/C 053/19	Věc C-539/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Daniel Bowman v. Pensionsversicherungsanstalt „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Listina základních práv Evropské unie — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 2 odst. 1 a 2 — Diskriminace na základě věku — Kolektivní pracovní smlouva — Prodloužení doby pro postup z prvního do druhého platového stupně — Nerovné zacházení na základě věku“	16
2017/C 053/20	Věc C-547/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Interservice d.o.o. Koper v. Sándor Horváth „Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 96 — Režim vnějšího tranzitu — Pojem ‚dopravce‘ — Nepředložení zboží celnímu úřadu určení — Odpovědnost — Subdodavatel přepravních služeb, který zboží předal hlavnímu dopravci na parkovišti celního úřadu určení a odpovědnost za toto zboží znovu převzal při následné přepravě“	17

2017/C 053/21	Věc C-618/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Concurrence SARL v. Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost — Věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Síť selektivní distribuce — Další prodej mimo síť na internetu — Návrh na zdržení se protiprávního jednání — Vazba“	18
2017/C 053/22	Věc C-654/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – Länsförsäkringar AB v. Matak A/S „Řízení o předběžné otázce — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 odst. 1 písm. b) — Článek 15 odst. 1 — Článek 51 odst. 1 písm. a) — Rozsah výlučného práva příznaného majiteli — Období pěti let následující po zápisu“	18
2017/C 053/23	Věc C-104/16 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Rada Evropské unie v. Lidová fronta osvobození Sakia al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario), Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Vnější vztahy — Dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o liberalizačních opatřeních v oblasti zemědělství a rybolovu — Rozhodnutí, kterým se schvaluje uzavření mezinárodní dohody — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Územní působnost dohody — Výklad dohody — Zásada sebeurčení — Zásada relativního účinku smluv“ . . .	19
2017/C 053/24	Věc C-343/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2016 Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. a Horstem Giesenem proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 14. června 2016 ve věci T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV a Horst Giesen v. Evropská komise	20
2017/C 053/25	Věc C-508/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgie) dne 26. září 2016 – Karim Boudjellal v. Rauwers Contrôle SA . . .	20
2017/C 053/26	Věc C-559/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 4. listopadu 2016 – Birgit Bossen a další v. Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Věc C-569/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgerichts (Německo) dne 10. listopadu 2016 – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Věc C-570/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. listopadu 2016 – Volker Willmeroth jakožto majitel TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. v. Martina Broßonn	21
2017/C 053/29	Věc C-572/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 14. listopadu 2016 – INEOS Köln GmbH v. Spolková republika Německo	22
2017/C 053/30	Věc C-646/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 15. prosince 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Věc C-663/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2016 Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. října 2016 ve věci T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH v. Evropská agentura pro chemické látky	25
2017/C 053/32	Věc C-666/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2016 společnostmi Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. října 2016 ve věci T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH v. Evropská agentura pro chemické látky	26

Tribunál

2017/C 053/33	Věc T-577/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. ledna 2017 – Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne v. Evropská unie „Mimosmluvní odpovědnost — Přesnost žaloby — Promlčení — Přípustnost — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta soudního rozhodování — Majetková újma — Vzniklé ztráty — Úroky z částky nezaplacené pokuty — Náklady na bankovní záruku — Ztráta příležitosti — Nemajetková újma — Příčinná souvislost“	27
2017/C 053/34	Věc T-699/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. ledna 2017 – Topps Europe v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Zneužití dominantního postavení — Poskytnutí licencí na práva duševního vlastnictví ke sběratelským předmětům souvisejícím s fotbalem — Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti — Přístup ke spisu — Článek 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 773/2004 — Zjevně nesprávné posouzení — Relevantní trh — Výhradní licence — Povinnost nákupu jediné značky — Nepřiměřené ceny“	28
2017/C 053/35	Věc T-774/14: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2016 – Ica Foods v. EUIPO – San Lucio (GROK) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	29
2017/C 053/36	Věc T-773/16: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Salehi v. Komise	29
2017/C 053/37	Věc T-845/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – QG v. Komise	30
2017/C 053/38	Věc T-846/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – QF v. Komise	31
2017/C 053/39	Věc T-851/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Access Info Europe v. Komise	31
2017/C 053/40	Věc T-852/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Access Info Europe v. Komise	32
2017/C 053/41	Věc T-866/16: Žaloba podaná dne 22. prosince 2016 – SilverTours v. EUIPO (billiger-mietwagen.de)	33
2017/C 053/42	Věc T-877/16: Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – Verschuur v. Komise	34
2017/C 053/43	Věc T-879/16: Žaloba podaná dne 14. prosince 2016 – Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO – Marpefa (Vieta)	34
2017/C 053/44	Věc T-880/16: Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – RF v. Komise	35
2017/C 053/45	Věc T-888/16: Žaloba podaná dne 8. prosince 2016 – BP v. FRA	36
2017/C 053/46	Věc T-892/16: Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – Apple Sales International a Apple Operations Europe v. Komise	37
2017/C 053/47	Věc T-896/16: Žaloba podaná dne 20. prosince 2016 – Puma v. EUIPO – Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Věc T-901/16: Žaloba podaná dne 21. prosince 2016 – Elche Club de Fútbol v. Komise	40
2017/C 053/49	Věc T-902/16: Žaloba podaná dne 21. prosince 2016 – HeidelbergCement v. Komise	40
2017/C 053/50	Věc T-903/16: Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – RE v. Komise	41
2017/C 053/51	Věc T-905/16: Žaloba podaná dne 22. prosince 2016 – Chefaro Ireland v. EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Věc T-909/16: Žaloba podaná dne 29. prosince 2016 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)	43
2017/C 053/53	Věc T-910/16: Žaloba podaná dne 23. prosince 2016 – Hesse v. EUIPO – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Věc T-911/16: Žaloba podaná dne 23. prosince 2016 – Wedl & Hofmann v. EUIPO – Hesse (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Věc T-1/17: Žaloba podaná dne 2. ledna 2017 – La Mafia Franchises v. EUIPO – Itálie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Věc T-5/17: Žaloba podaná dne 4. ledna 2017 – Sharif v. Rada	46
2017/C 053/57	Věc T-67/16: Usnesení Tribunálu ze dne 21. prosince 2016 – fleur ami v. EUIPO – 8 seasons design (Lampy)	47
2017/C 053/58	Věc T-736/16: Usnesení Tribunálu ze dne 20. prosince 2016 – Amira a další v. Komise a ECB	47

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 053/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 46, 13.2.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 38, 6.2.2017

Úř. věst. C 30, 30.1.2017

Úř. věst. C 22, 23.1.2017

Úř. věst. C 14, 16.1.2017

Úř. věst. C 6, 9.1.2017

Úř. věst. C 475, 19.12.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise
v. Portugalská republika

(Věc C-503/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Články 21, 45 a 49 SFEU — Články 28 a 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Volný pohyb osob — Volný pohyb pracovníků — Svoboda usazování — Zdanění fyzických osob týkající zisků plynoucích z výměny obchodních podílů — Zdanění kapitálových zisků fyzických osob plynoucích z převodu veškerého majetku vyčleněného na podnikatelskou a jinou výdělečnou činnost — Zdanění jednotlivců na výstupu — Okamžitý odvod daně — Rozdílné zacházení s fyzickými osobami, které směňují obchodní podíly a zachovávají si bydliště na vnitrostátním území, a fyzickými osobami, které provádí takovou směnu a přesouvají své bydliště na území jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru — Rozdílné zacházení s fyzickými osobami, které převádí veškerý majetek vztahující se k výkonu samostatné výdělečné činnosti na společnost, která má sídlo a ústředí na portugalském území, a fyzickými osobami, které provádí takový převod na společnost, která má své sídlo nebo ústředí na území jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru — Přiměřenost“

(2017/C 053/02)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braga da Cruz a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Rebelo a J. Martins da Silva, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 10 odst. 9 písm. a) Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (zákon o dani z příjmů fyzických osob), podle něhož u daňového poplatníka, který ztratí postavení rezidenta na portugalském území, je třeba do kapitálových zisků pro účely jeho zdanění za rok, v němž došlo k této ztrátě, zařadit částku, která nebyla podle čl. 10 odst. 8 uvedeného zákona zdaněna při směně obchodních podílů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 21, 45 a 49 SFEU, jakož i z článků 28 a 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.
- 2) Portugalská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 38 odst. 1 písm. a) téhož zákona, který vyhrazuje odklad zdanění stanovený tímto ustanovením pro fyzické osoby, které převádějí veškerý majetek vyčleněný k výkonu podnikatelské či jiné výdělečné činnosti na společnost, která má své statutární sídlo a ústředí na portugalském území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 SFEU a článku 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

- 3) Portugalská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 19.1.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise
v. Hansestadt Lübeck, právní nástupce Flughafen Lübeck GmbH**

(Věc C-524/14 P) ⁽¹⁾

**„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Letištní poplatky — Článek 108 odst. 2 SFEU —
Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení — Přípustnost
žaloby na neplatnost — Osobně dotčená osoba — Právní zájem na podání žaloby — Článek 107 odst. 1
SFEU — Podmínka selektivity“**

(2017/C 053/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche, R. Sauer a V. Di Bucci, zmocněnci)

Další účastník řízení: Hansestadt Lübeck, právní nástupce Flughafen Lübeck GmbH (zástupci: M. Núñez Müller a I. Ruck, Rechtsanwálte)

Vedlejší účastníci podporující dalšího účastníka řízení: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci), Španělské království (zástupce: M. A. Sampol Pucurull, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Hansestadt Lübeck.
- 3) Spolková republika Německo a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.01.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS
v. Skatteministeriet**

(Věc C-593/14) ⁽¹⁾

**„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Daňová právní úprava v oblasti podkapitalizace
dceřiných společností — Zahrnutí úroků z půjčky zaplacených nerezidentní dceřinou společností přijímající
půjčku do zdanitelného příjmu společnosti poskytující půjčku — Osvobození od daně pro úroky zaplacené
rezidentní dceřinou společností přijímající půjčku — Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi
členskými státy — Nezbytnost zabránit nebezpečí daňového úniku“**

(2017/C 053/04)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok

Článek 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která přiznává rezidentní společnosti osvobození od daně pro příjmy z úroků zaplacených rezidentní dceřinou společností, jestliže posledně uvedená nemohla uplatnit daňový odpočet příslušných úrokových výdajů vzhledem k právním předpisům o omezení nároku na odpočet úroků zaplacených v případě podkapitalizace, avšak která vylučuje osvobození od daně, které by vyplývalo z použití vlastní právní úpravy týkající se podkapitalizace, pokud má dceřiná společnost sídlo v jiném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. World Duty Free Group SA, dříve Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Spojené věci C-20/15 P a C-21/15 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Článek 107 odst. 1 SFEU — Daňový režim — Daň z příjmů právnických osob — Odpočet — Odpis goodwillu plynoucího z toho, že podniky, které jsou daňovými rezidenty ve Španělsku, nabudou alespoň 5 % podíly v podnicích, které jsou daňovými rezidenty mimo tento členský stát — Pojem ‚státní podpora‘ — Podmínka selektivnosti“

(2017/C 053/05)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes a P. Němečková, zmocněnci)

Další účastnice řízení: World Duty Free Group SA, dříve Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro a R. Calvo Salinero, abogados)

Vedlejší účastníci podporující odpůrkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci), Irsko (zástupci: G. Hodge a E. Creedon, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Dohertym, barrister, a A. Goodman, barrister), Španělské království (zástupce: A. Sampol Pucurull, zmocněnec)

Výrok

1) Rozsudky Tribunálu Evropské unie ze dne 7. listopadu 2014, Autogrill España v. Komise (T-219/10, EU:T:2014:939), a ze dne 7. listopadu 2014, Banco Santander a Santusa v. Komise (T-399/11, EU:T:2014:938), se zrušují.

2) Věci se vrací Tribunálu Evropské unie.

- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 4) Spolková republika Německo, Irsko a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 81, 9. 3. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Celle – Německo) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord v. Region Hannover

(Věc C-51/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 4 odst. 2 SEU — Respektování národní identity členských států, která spočívá v jejich základních politických a ústavních systémech, včetně místní a regionální samosprávy — Vnitřní organizace členských států — Územní samosprávné celky — Právní nástroj vytvářející nový veřejnoprávní subjekt a upravující rozdělení pravomocí a odpovědnosti za výkon úkolů veřejné služby — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Pojem „veřejná zakázka““

(2017/C 053/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Celle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Žalovaný: Region Hannover

za přítomnosti: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že dohoda uzavřená mezi dvěma územními samosprávnými celky, o jakou se jedná v původním řízení, na základě které tyto celky přijetím stanov založí sdružení celků, právní osobou podle veřejného práva, a svěří této nové veřejnoprávní entitě určité pravomoci, které předtím měly tyto celky a které nyní přísluší tomuto sdružení, nepředstavuje veřejnou zakázku.

K takovému přenosu pravomocí v souvislosti s plněním úkolů veřejné služby však dochází pouze tehdy, pokud se týká jak odpovědností souvisejících s přenesenou pravomocí, tak oprávnění, která jsou jejím logickým důsledkem, takže nově příslušný orgán veřejné správy má rozhodovací a finanční autonomii, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 155, 11.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Paul Vervloet a další v. Ministerraad

(Věc C-76/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Státní podpora, kterou Belgické království poskytlo ve prospěch finančních družstev skupiny ARCO — Systémy pojištění vkladů — Směrnice 94/19/ES — Působnost — Systém pojištění na ochranu podílů jednotlivých členů, fyzických osob, družstev působících ve finančním sektoru — Vyloučení — Články 107 SFEU a 108 SFEU — Rozhodnutí Komise, kterým se státní podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem“

(2017/C 053/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensich Famenne

Žalovaná: Ministerraad

Za přítomnosti: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Výrok

- 1) Články 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají členským státům povinnost přijmout takový systém pojištění podílů schválených družstev působících ve finančním sektoru, jako je systém dotčený v původním řízení, ani nebrání tomu, aby členský stát přijal takový systém, pokud tento systém nenaruší praktickou účinnost systému pojištění vkladů, jehož přijetí ukládá členským státům tato směrnice, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, a pokud je v souladu se Smlouvou o FEU, zejména s články 107 SFEU a 108 SFEU.
- 2) Přezkum předběžných otázek položených Grondwettelijk Hof (Ústavní soud, Belgie) neukázal žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rozhodnutí Komise 2014/686/EU ze dne 3. července 2014 o státní podpoře SA.33927 (12/C) (ex 11/NN), kterou poskytla Belgie – Systém pojištění na ochranu podílů členů, fyzických osob, finančních družstev.
- 3) Článek 108 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému systému pojištění, jako je systém dotčený v původním řízení, v rozsahu, v němž byl zaveden v rozporu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 26.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polsko) – Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp. k. w Dąbrowie Górniczej v. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Věc C-119/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Směrnice 2009/22/ES — Ochrana spotřebitele — Účinek erga omnes zneužívajících ujednání, která jsou uvedena ve veřejném rejstříku — Peněžité sankce uložené prodávajícímu nebo poskytovateli, který použil ujednání, které je považováno za rovnocenné tomu, jež je uvedeno v tomto rejstříku — Prodávající nebo poskytovatel, který nebyl účastníkem řízení, jež vedlo ke konstatování zneužívající povahy ujednání — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Pojem „soud členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva““

(2017/C 053/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp. k. w Dąbrowie Górniczej

Žalovaný: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 a článek 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ve spojení s články 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů a s ohledem na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby použití takových ujednání v rámci všeobecných obchodních podmínek, jejichž obsah je rovnocenný s obsahem ujednání, která byla pravomocným soudním rozhodnutím prohlášena za nepřipustná a zapsána do vnitrostátního rejstříku ujednání, jejichž použití je v rámci všeobecných obchodních podmínek považováno za nepřipustné, bylo ve vztahu k prodávajícímu nebo poskytovateli, který nebyl účastníkem řízení, jež vedlo k zápisu těchto ujednání do uvedeného rejstříku, považováno za protiprávní jednání, za podmínky, že tento prodávající nebo poskytovatel má právo na účinnou právní ochranu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, a to jak proti rozhodnutí, kterým byla určena rovnocennost porovnávaných ujednání, pokud jde o otázku, zda vzhledem ke všem relevantním okolnostem každého případu jsou tato ujednání věcně shodná, zejména pokud jde o účinky, které vyvolávají v neprospěch spotřebitelů, tak proti rozhodnutí, kterým byla případně stanovena výše uložené pokuty.
- 2) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takový soud, jakým je předkládající soud, proti jehož rozhodnutím vydaným v rámci takového sporu, jako je spor v původním řízení, lze podat kasační opravný prostředek, nemůže být považován za „soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 15. 6. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Club Hotel Loutraki v. Evropská komise, Řecká republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Věc C-131/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Provozování videoloterijních terminálů — Udělení výlučné licence členským státem — Rozhodnutí o neexistenci státní podpory — Článek 108 odst. 3 SFEU — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 4, 7, a 13 — Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení — Pojem ‚závažné obtíže‘ — Datum posouzení — Článek 296 SFEU — Listina základních práv Evropské unie — Článek 41 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 47 — Právo na účinnou soudní ochranu — Článek 107 odst. 1 SFEU — Pojem ‚ekonomická výhoda‘ — Společné posouzení oznámených opatření“

(2017/C 053/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (zástupci: I. Ioannidis, dikigoros, S. Pappas, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a P. J. Loewenthal, zmocněnci), Řecká republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (zástupci: A. Tomtsis, dikigoros, M. Petite, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE a Kazino Aigaiou AE se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 15.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Španělsko) – Francisco Gutiérrez Naranjo v. Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA v. Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

(Spojené věci C-154/15, C-307/15 a C-308/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Hypoteční úvěry — Zneužívající ujednání — Článek 4 odst. 2 — Článek 6 odst. 1 — Určení neplatnosti — Rozhodnutí vnitrostátního soudu o omezení časových účinků určení neplatnosti zneužívajícího ujednání“

(2017/C 053/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Účastníci původního řízení

Žalobci: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Žalovaní: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Výrok

Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní judikatuře, která omezuje časové restituční účinky spojené s rozhodnutím o zneužívající povaze, ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice, ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem jen na částky, které byly podle takového ujednání bezdůvodně uhrazeny po vyhlášení rozhodnutí, v němž byla soudem určena tato zneužívající povaha.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 13.7.2015
Úř. věst. C 279, 24.8.2015

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irsko

(Spojené věci C-164/15 P a C-165/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Vnitrostátní daň z letecké dopravy — Použití rozdílných sazeb — Snížená sazba u letů do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od vnitrostátního letiště — Výhoda — Selektivní charakter — Posouzení v případě, kdy daňové opatření může představovat omezení volného pohybu služeb — Vrácení — Spotřební daň“

(2017/C 053/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche a B. Stromsky, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Aer Lingus Ltd (zástupci: K. Bacon a M. A. Robertson, QC, jakož i D. Bailey, barrister, zmocněný A. Burnsidem, solicitor), Ryanair Designated Activity Company, dříve Ryanair Ltd (zástupci: M. B. Kennelly, QC, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros, a E. Vahida, avocat), Irsko (zástupci: E. Creedon, J. Quaney a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s E. Reganem, SC, a B. Dohertym, BL)

Výrok

1) Rozsudky Tribunálu Evropské unie ze dne 5. února 2015, *Aer Lingus v. Komise* (T-473/12, nezveřejněný, EU:T:2015:78), a *Ryanair v. Komise* (T-500/12, nezveřejněný, EU:T:2015:73), se zrušují v rozsahu, v němž zrušují článek 4 rozhodnutí Komise 2013/199/EU ze dne 25. července 2012 o státní podpoře SA.29064 (11/C, ex 11/NN) – Rozdílné sazby daně z letecké dopravy, které zavedlo Irsko, v rozsahu, v němž uvedený článek nařizuje, aby příjemci navrátili podporu ve výši, která je v bodě 70 odůvodnění uvedeného rozhodnutí stanovena na 8 eur za cestujícího.

2) Vedlejší kasační opravné prostředky se zamítají.

- 3) Žaloby podané společnostmi Aer Lingus Ltd a Ryanair Designated Activity Company na neplatnost rozhodnutí Komise 2013/199 se zamítají.
- 4) Společnostem Aer Lingus Ltd a Ryanair Designated Activity Company se ukládá, aby nesly vlastní náklady a nahradily náklady vynaložené Evropskou komisí v řízení před Tribunálem Evropské unie a v řízení před Soudním dvorem Evropské unie.
- 5) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) v. Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

(Věc C-201/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 98/59/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Listina základních práv Evropské unie — Článek 16 — Svoboda podnikání — Vnitrostátní právní úprava, která správnímu orgánu svěřuje pravomoc nepovolit po posouzení podmínek na trhu práce, situace podniku, jakož i zájmu národního hospodářství hromadné propouštění — Vážná hospodářská krize — Obzvláště vysoká míra nezaměstnanosti ve státě“

(2017/C 053/12)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Žalovaný: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

za přítomnosti: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Výrok

- 1) Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění musí být vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, podle které zaměstnavatel v případě, kdy nedošlo k dohodě se zástupci zaměstnanců ohledně návrhu na hromadné propouštění, může takové propouštění provést jen za podmínky, že příslušný vnitrostátní orgán veřejné moci, kterému musí být tento návrh oznámen, nepřijme ve lhůtě stanovené uvedenou právní úpravou a po přezkoumání skutečností obsažených ve spise a posouzení podmínek na trhu práce, situace podniku, jakož i zájmu národního hospodářství odůvodněné rozhodnutí nepovolit zcela nebo zčásti plánované propouštění. Jinak je tomu ovšem v případě, že vyjde najevo – což musí případně ověřit předkládající soud – že tato právní úprava vzhledem ke třem kritériím posuzování, jež jsou v ní uvedena, a způsobu, jakým tato kritéria konkrétně uplatňuje daný orgán veřejné moci pod kontrolou příslušných soudů, vede k tomu, že ustanovení této směrnice jsou zbavena užitečného účinku.

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, o jakou se jedná v původním řízení, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava zmíněná v první větě prvního pododstavce tohoto bodu výroku.

- 2) Případná existence kontextu vyznačujícího se vážnou hospodářskou krizí a obzvláště vysokou mírou nezaměstnanosti v členském státě nemůže mít vliv na odpovědi na první otázku uvedené v bodě 1 tohoto výroku.

(¹) Úř. věst. C 221, 6.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království, Švédsko) – Tele2 Sverige AB v. Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department v. Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Spojené věci C-203/15 a C-698/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Elektronické komunikace — Zpracování osobních údajů — Důvěrnost elektronických komunikací — Ochrana — Směrnice 2002/58/ES — Články 5, 6, 9 a čl. 15 odst. 1 — Listina základních práv Evropské unie — Články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 — Vnitrostátní právní předpisy — Poskytovatelé služeb elektronických komunikací — Povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních a lokalizačních údajů — Vnitrostátní orgány — Přístup k údajům — Neexistence předchozího přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu — Slučitelnost s unijním právem“

(2017/C 053/13)

Jednací jazyk: švédština a angličtina

Předkládající soud

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Žalovaná: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

za přítomnosti: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Výrok

- 1) Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009S, ve spojení s články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem boje proti trestné činnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání veškerých provozních a lokalizačních údajů všech účastníků a registrovaných a uživatelů, které se vztahuje na veškeré prostředky elektronické komunikace.
- 2) Článek 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která upravuje ochranu a bezpečnost provozních a lokalizačních údajů, zejména přístup příslušných vnitrostátních orgánů k uchovávaným údajům, a která v rámci boje proti trestné činnosti neomezuje tento přístup tak, aby byl umožněn výlučně pro účely boje proti závažné trestné činnosti, a nepodmiňuje tento přístup předchozím přezkumem ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, a která nevyžaduje, aby dotčené údaje byly uchovávány na území Unie.

- 3) Druhá otázka předložená Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [odvolací soud pro Anglii a Wales, občanskoprávní oddělení, Spojené království] je nepřijatelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 6.7.2015.
Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené království] – Swiss International Air Lines AG v. The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Věc C-272/15) ⁽¹⁾

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Povinnost vyřadit povolenky na emise, pokud jde o lety mezi členskými státy Unie a většinou třetích zemí — Rozhodnutí č. 377/2013/EU — Článek 1 — Dočasná odchylka — Vyloučení letů směřujících na letiště nebo odlétajících z letišť ve Švýcarsku — Rozdíl v zacházení mezi třetími státy — Obecná zásada rovného zacházení — Nepoužitelnost“

(2017/C 053/14)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Swiss International Air Lines AG

Odpůrci: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Výrok

Přezkum rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 377/2013/EU ze dne 24. dubna 2013, kterým se stanoví dočasná odchylka od směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, s ohledem na zásadu rovného zacházení neodhalil nic, čím by mohla být dotčena platnost tohoto rozhodnutí, když se dočasná odchylka, která je stanovena podle článku 1 uvedeného rozhodnutí pro požadavky vyplývající z čl. 12 odst. 2a a z článku 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, pokud jde o vyřazení povolenek na emise skleníkových plynů u letů, které byly uskutečněny v roce 2012 mezi členskými státy Evropské unie a většinou třetích zemí, nevztahuje mimo jiné na lety směřující na letiště nebo odlétající z letišť ve Švýcarsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – TDC A/S v. Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Věc C-327/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Univerzální služba — Články 12 a 13 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Článek 32 — Náhrada nákladů na povinné doplňkové služby — Přímý účinek — Článek 107 odst. 1 a článek 108 odst. 3 SFEU — Bezpečnosti a námořní tísňové služby zajišťované v Dánsku a Grónsku — Vnitrostátní právní úprava — Podání žádosti o náhradu nákladů na povinné doplňkové služby — Tříměsíční lhůta — Zásady rovnocennosti a efektivity“

(2017/C 053/15)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: TDC A/S

Odpůrci: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Výrok

- 1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) a zejména její článek 32 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví mechanismus náhrad za poskytování povinných doplňkových služeb, jež podniku neumožňuje uplatnit vůči členskému státu nárok na náhradu čistých nákladů na poskytování povinné doplňkové služby, jestliže zisk podniku z poskytování dalších služeb, na něž se vztahují jeho povinnosti univerzální služby, převyšuje ztráty vzniklé v souvislosti s poskytováním této povinné doplňkové služby.
- 2) Směrnice 2002/22 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která podniku určenému k poskytování povinných doplňkových služeb umožňuje uplatnit vůči členskému státu nárok na náhradu čistých nákladů na poskytování těchto služeb, pouze pokud tyto náklady představují nespravedlivou zátěž pro tento podnik.
- 3) Směrnice 2002/22 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž se čisté náklady určeného podniku na poskytování univerzální služby stanoví jako rozdíl všech příjmů a všech nákladů souvisejících s poskytováním dotčené služby, včetně příjmů a nákladů, jež by podniku vznikly, i kdyby nebyl poskytovatelem univerzální služby.
- 4) Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, nemá skutečnost, že podnik pověřený poskytováním povinné doplňkové služby ve smyslu článku 32 směrnice 2002/22 poskytuje tuto službu nejen na území Dánska, ale také na území Grónska, vliv na výklad ustanovení směrnice o univerzální službě.
- 5) Článek 32 směrnice 2002/22 musí být vykládán v tom smyslu, že má přímý účinek, když zakazuje členským státům, aby podniky pověřené poskytováním povinné doplňkové služby nesly všechny náklady spojené s tímto poskytováním nebo jejich část.

- 6) Zásady loajální spolupráce, rovnocennosti a efektivity musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, podle níž musí podnik pověřený poskytováním univerzální služby podat žádosti o náhradu ztráty za předchozí finanční rok nejpozději do tří měsíců od uplynutí lhůty uložené tomuto podniku pro předložení výroční zprávy příslušnému vnitrostátnímu orgánu, pokud lhůta pro podání žádosti není méně příznivá než lhůta stanovená ve vnitrostátním právu pro obdobnou žádost a pokud v praxi nemůže znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat výkon práv přiznaných podnikům směrnicí 2002/22, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesellschaft – Rakousko) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH v. Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Věc C-355/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Článek 1 odst. 3 — Právní zájem na zahájení řízení — Článek 2a odst. 2 — Pojem „dotčený uchazeč“ — Právo uchazeče, jenž byl veřejným zadavatelem s konečnou platností vyloučen, podat návrh na přezkum následného rozhodnutí o zadání zakázky“

(2017/C 053/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Žalované: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Výrok

Článek 1 odst. 3 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byl uchazeč, který byl ze zadávacího řízení vyloučen na základě konečného rozhodnutí veřejného zadavatele, odepřen přístup k přezkumu rozhodnutí o zadání předmětné veřejné zakázky a uzavření smlouvy, pokud nabídky předložili pouze tento vyloučený uchazeč a úspěšný uchazeč, kterému byla zakázka zadána, a vyloučený uchazeč tvrdí, že vyloučena měla být i nabídka úspěšného uchazeče.

(¹) Úř. věst. C 320, 28.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Itálie) – Associazione Italia Nostra Onlus v. Comune di Venezia a další

(Věc C-444/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Článek 3 odst. 3 — Plány a programy, které vyžadují posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy, stanoví-li členské státy, že mohou mít významný vliv na životní prostředí — Platnost s ohledem na Smlouvu o FEU a Listinu základních práv Evropské unie — Pojem využití ‚menších oblastí na místní úrovni‘ — Vnitrostátní právní úprava, která odkazuje na plochu dotyčných oblastí“

(2017/C 053/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Associazione Italia Nostra Onlus

Žalovaní: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

za přítomnosti: Società Ca' Roman Srl

Výrok

- 1) Přezkum první předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí s ohledem na ustanovení Smlouvy o FEU a Listiny základních práv Evropské unie.
- 2) Článek 3 odst. 3 směrnice 2001/42 ve spojení s bodem 10 odůvodnění této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „menší oblasti na místní úrovni“ uvedený ve zmíněném odstavci 3 musí být definován odkazem na plochu dotyčné oblasti za následujících podmínek:

— plán či program je připraven nebo přijat orgánem na místní úrovni, a nikoli orgánem na regionální nebo národní úrovni, a

— tato oblast v rámci územní působnosti orgánu na místní úrovni má v poměru k této oblasti územní působnosti malou velikost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) v. Land Berlin

(Spojené věci C-508/15 a C-509/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 7 první pododstavec — Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce v členském státě — Podmínky — Příklad, kdy není nezbytné, aby turecký pracovník působil na řádném trhu práce po dobu prvních tří let pobytu rodinného příslušníka“

(2017/C 053/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalující strany: Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

Žalovaný: Land Berlin (Spolková země Berlín)

Výrok

Článek 7 první pododstavec první odrážka rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení musí být vykládán v tom smyslu, že přiznává právo na pobyt v hostitelském členském státě rodinnému příslušníkovi tureckého pracovníka, kterému bylo povoleno vstoupit do tohoto členského státu za účelem sloučení rodiny a který od svého vstupu na území uvedeného členského státu společně bydlel s uvedeným tureckým pracovníkem, přestože období nejméně tří let, kdy uvedený turecký pracovník působil na řádném trhu práce, nenásledovalo po vstupu dotyčného rodinného příslušníka do hostitelského členského státu bezprostředně, ale až později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Daniel Bowman v. Pensionsversicherungsanstalt

(Věc C-539/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Listina základních práv Evropské unie — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 2 odst. 1 a 2 — Diskriminace na základě věku — Kolektivní pracovní smlouva — Prodloužení doby pro postup z prvního do druhého platového stupně — Nerovné zacházení na základě věku“

(2017/C 053/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Daniel Bowman

Žalovaný: Pensionsversicherungsanstalt

Výrok

Článek 2 odst. 1 a 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní kolektivní pracovní smlouvě, jako je smlouva dotčená ve věci v původním řízení, podle níž se na zaměstnance, jemuž jsou započteny doby školní docházky pro účely jeho zařazení do platových stupňů, vztahuje prodloužení doby pro postup z prvního do druhého platového stupně, neboť toto prodloužení se použije na každého zaměstnance, u něhož jsou tyto doby zohledňovány, včetně těch, a to i retroaktivně, kteří již byli povýšeni do vyšších platových stupňů.

(¹) Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Interservice d.o.o. Koper v. Sándor Horváth

(Věc C-547/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 96 — Režim vnějšího tranzitu — Pojem ‚dopravce‘ — Nepředložení zboží celnímu úřadu určení — Odpovědnost — Subdodavatel přepravních služeb, který zboží předal hlavnímu dopravci na parkovišti celního úřadu určení a odpovědnost za toto zboží znovu převzal při následné přepravě“

(2017/C 053/20)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Interservice d.o.o. Koper

Odpůrce: Sándor Horváth

Výrok

1) Pojem „dopravce“, který má povinnost předložit zboží celnímu úřadu určení v nezměněném stavu, uvedenou v čl. 96 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na jakoukoli osobu, včetně subdodavatele přepravních služeb, která provádí skutečnou přepravu zboží nacházejícího se v režimu vnějšího tranzitu Společenství, tuto přepravu přijala a je si vědoma, že se zboží nachází v tomto režimu.

- 2) Článek 96 odst. 2 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 648/2005, musí být vykládán v tom smyslu, že takový subdodavatel přepravních služeb, jako je subdodavatel těchto služeb dotčený ve věci v původním řízení, který jednak zboží spolu s tranzitním dokladem předal hlavnímu dopravci na parkovišti celního úřadu určení a jednak odpovědnost za toto zboží znovu převzal při následné přepravě, měl povinnost se ujistit, že zboží bylo předloženo celnímu úřadu určení a může odpovídat za to, že k takovému předložení nedošlo, pouze v případě, že při novém převzetí odpovědnosti za uvedené zboží věděl, že tranzitní režim nebyl řádně ukončen, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Concurrence SARL v. Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Věc C-618/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost — Věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Sít selektivní distribuce — Další prodej mimo síť na internetu — Návrh na zdržení se protiprávního jednání — Vazba“

(2017/C 053/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Concurrence SARL

Žalované: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Výrok

Článek 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být pro účely založení příslušnosti – vyplývající z tohoto ustanovení – k rozhodování o žalobě na určení odpovědnosti za porušení zákazu prodeje mimo síť selektivní distribuce, k němuž dojde v důsledku zveřejnění nabídky výrobků, na které se vztahuje uvedená síť, na internetových stránkách vedených v různých členských státech, vykládán v tom smyslu, že za místo, kde došlo ke škodě, musí být považováno území členského státu, který prostřednictvím předmětné žaloby zabezpečuje dodržování uvedeného zákazu prodeje, tedy území, na kterém navrhovatelé údajně klesl prodej.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 1. 2. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – Länsförsäkringar AB v. Matek A/S

(Věc C-654/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 odst. 1 písm. b) — Článek 15 odst. 1 — Článek 51 odst. 1 písm. a) — Rozsah výlučného práva přiznaného majiteli — Období pěti let následující po zápisu“

(2017/C 053/22)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Länsförsäkringar AB

Odpůrkyně: Matek A/S

Výrok

Článek 9 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie], ve spojení s čl. 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že v období pěti let po zápisu ochranné známky Evropské unie je její majitel v případě nebezpečí záměny oprávněn zakázat třetím stranám užívat v obchodním styku označení, které je totožné nebo podobné s jeho ochrannou známkou, pro všechny výrobky a služby, které jsou totožné nebo podobné s výrobky a službami, pro něž byla tato ochranná známka zapsána, aniž musí prokazovat řádné užívání uvedené ochranné známky pro tyto výrobky nebo služby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Rada Evropské unie v. Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario), Evropská komise

(Věc C-104/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Vnější vztahy — Dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o liberalizačních opatřeních v oblasti zemědělství a rybolovu — Rozhodnutí, kterým se schvaluje uzavření mezinárodní dohody — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Územní působnost dohody — Výklad dohody — Zásada sebeurčení — Zásada relativního účinku smluv“

(2017/C 053/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Rada Evropské unie (zástupci: H. Legal, A. de Elera-San Miguel Hurtado a A. Westerhof Löfflerová, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát), Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta a B. Eggers, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující navrhovatelku: Belgické království (zástupci: C. Pochet a M. J.-C. Halleux, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupce: T. Henze, zmocněnec), Španělské království (zástupci: M. Sampol Pucurull a S. Centeno Huerta, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas, F. Fize a B. Fodda, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a M. Figueiredo, zmocněnci), Marocká konfederace pro zemědělství a rozvoj venkova (Comader) (zástupci: J.-F. Bellis, M. Struys, A. Bailleux, L. Eskenazi a R. Hicheri, advokáti)

Výrok

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. prosince 2015, Fronta Polisario v. Rada (T-512/12, EU:T:2015:953), se zrušuje.

2) Žaloba Lidové fronty osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) se odmítá jako nepřijatelná.

- 3) Lidová fronta osvobození Sakia al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 4) Belgické království, Spolková republika Německo, Španělské království, Francouzská republika, Portugalská republika, Evropská komise a Marocká konfederace pro zemědělství a rozvoj venkova (Comader) ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2016 Europäischer Tier- und Naturschutz e. V. a Horstem Giesenem proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 14. června 2016 ve věci T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV a Horst Giesen v. Evropská komise

(Věc C-343/16 P)

(2017/C 053/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. a Horst Giesen (zástupce: Dr. P. Brockmann, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 12. ledna 2017 Soudní dvůr Evropské unie (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek ponесou vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgie) dne 26. září 2016 – Karim Boudjellal v. Rauwers Contrôle SA

(Věc C-508/16)

(2017/C 053/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Karim Boudjellal

Odpůrkyně: Rauwers Contrôle SA

Soudní dvůr (sedmý senát) usnesením ze dne 11. ledna 2017 rozhodl, že zjevně nemá pravomoc odpovědět na otázky položené Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgie).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 4. listopadu 2016 – Birgit Bossen a další v. Brussels Airlines

(Věc C-559/16)

(2017/C 053/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Žalovaná: Brussels Airlines

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 druhou větu nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ v tom smyslu, že pojem „vzdálenost“ zahrnuje pouze přímou vzdálenost mezi místem odletu a posledním cílovým místem, kterou je třeba změřit podle metody ortodromické dráhy letu, a to nezávisle na letecké trase, která se v konkrétním případě skutečně uskutečnila?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgerichts (Německo) dne 10. listopadu 2016 – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer

(Věc C-569/16)

(2017/C 053/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Stadt Wuppertal

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Maria Elisabeth Bauer

Předběžná otázka

1) Je podle článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2003/88/ES“ nebo podle čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) uznáván nárok dědiců vyplývající z pracovního poměru zemřelého pracovníka na finanční vyrovnání nároku nevyčerpané minimální dovolené, který zemřelý pracovník nabyt před svou smrtí, což je vyloučeno podle § 7 odst. 4 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolené, dále jen „BUrlG“) ve spojení s § 1922 odst. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. listopadu 2016 – Volker Willmeroth jakožto majitel TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. v. Martina Broßonn

(Věc C-570/16)

(2017/C 053/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Volker Willmeroth jakožto majitel TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Martina Broßonn

Předběžné otázky

- 1) Je podle článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (dále jen „směrnice 2003/88/ES“⁽¹⁾) nebo podle čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) přiznáván nárok dědiců vyplývající z pracovního poměru zemřelého pracovníka na finanční vyrovnání nároku na minimální délku dovolené, který zemřelý pracovník nabyl před svou smrtí, což je vyloučeno podle § 7 odst. 4 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolené, dále jen „BUrlG“) ve spojení s § 1922 odst. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“)?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Platí to rovněž v případě pracovního poměru mezi dvěma soukromými osobami?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 5/04, s. 381.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 14. listopadu 2016 – INEOS Köln GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-572/16)

(2017/C 053/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: INEOS Köln GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Brání ustanovení článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61⁽¹⁾, jakož i ustanovení rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽²⁾ vnitrostátní právní úpravě, která pro obchodovací období 2011 až 2020 stanoví hmotněprávní prekluzivní lhůtu pro žádosti o přidělení bezplatných povolenek na emise existujícím zařízením, které nebyly podány včas a v této souvislosti vylučuje opravu chyb nebo doplnění (neúplných) údajů v žádosti o přidělení, které byly zjištěny až po uplynutí lhůty stanovené členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

⁽²⁾ Úř. věst. L 130, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne
15. prosince 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari**

(Věc C-646/16)

(2017/C 053/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky v řízení o opravném prostředku „Revision“: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Žalovaný orgán: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Předběžné otázky

1. Je třeba při výkladu čl. 2 písm. m), článků 12 a 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013⁽¹⁾ ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění), dále jen zkráceně „nařízení Dublin III“, zohlednit další právní akty, které souvisejí s nařízením Dublin III, anebo je mu třeba přikládat samostatný význam?
2. Pro případ, že ustanovení nařízení Dublin III je třeba vykládat nezávisle na jiných právních aktech:

- a) Je třeba za podmínek případů v původním řízení, které se vyznačují tím, že spadají do doby, v níž se vnitrostátní orgány nejvíce zasažených států potýkaly s mimořádně vysokým počtem osob dožadujících se průjezdu přes jejich území, považovat fakticky strpěný vstup ze strany určitého členského státu na jeho území, který měl sloužit pouze pro účely průjezdu tímto členským státem a k podání žádosti o mezinárodní ochranu v jiném členském státě, za „vízum“ ve smyslu čl. 2 písm. m) a článku 12 nařízení Dublin III?

V případě kladné odpovědi na otázku 2 písm. a):

- b) Je třeba mít s ohledem na faktické strpění vstupu za účelem průjezdu za to, že „vízum“ po vycestování z dotyčného členského státu pozbylo platnost?
- c) Je třeba s ohledem na faktické strpění vstupu za účelem průjezdu vycházet z toho, že „vízum“ zůstává v platnosti, pokud k vycestování z dotyčného členského státu ještě nedošlo, nebo pozbývá „vízum“ platnosti, bez ohledu na skutečnost, že nedošlo k vycestování, k okamžiku, ve kterém žadatel definitivně ustoupí od svého záměru vycestovat do jiného členského státu?
- d) Znamená skutečnost, že žadatel opustí svůj záměr vycestovat do původně zamýšleného členského státu, že po udělení „víza“ došlo ke spáchání podvodu ve smyslu čl. 12 odst. 5 nařízení Dublin III, takže členský stát, který „vízum“ vydal, není příslušný?

V případě, že bude na otázku 2 písm. a) odpovězeno záporně:

- e) Je třeba obrát, že „žadatel překročil nedovoleným způsobem pozemní, námořní nebo vzdušnou cestou hranice některého členského státu ze třetí země“, obsažený v čl. 13 odst. 1 nařízení Dublin III, vykládat tak, že za uvedených zvláštních okolností případů v původním řízení nedošlo k nedovolenému překročení vnější hranice?
3. Pro případ, že při výkladu ustanovení nařízení Dublin III je třeba přihlížet k dalším právním aktům:

- a) Je třeba pro posouzení, zda došlo k „nedovolenému překročení“ hranice ve smyslu čl. 13 odst. 1 nařízení Dublin III, zohlednit zejména to, zda jsou splněny podmínky pro vstup podle Schengenského hraničního kodexu – a především podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽²⁾ ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob, jenž je s ohledem na dobu, kdy ke vstupu došlo, relevantní pro případy v původním řízení?

V případě záporné odpovědi na otázku 3 písm. a):

- b) Jaká ustanovení unijního práva musí být obzvláště zohledněna při posouzení, zda došlo k „nedovolenému překročení“ hranice ve smyslu čl. 13 odst. 1 nařízení Dublin III?

V případě kladné odpovědi na otázku 3 písm. a):

- c) Je třeba za podmínek případů v původním řízení, které se vyznačují tím, že spadají do doby, v níž se vnitrostátní orgány nejvíce zasažených států, potýkaly s mimořádně vysokým počtem osob dožadujících se průjezdu přes jejich území, považovat fakticky strpěný vstup ze strany určitého členského státu na jeho území, který měl sloužit pouze pro účely průjezdu tímto členským státem a k podání žádosti o mezinárodní ochranu v jiném členském státě, a k němuž došlo bez jakéhokoli posouzení okolností každého jednotlivého případu, za povolení ke vstupu ve smyslu čl. 5 odst. 4 písm. c) schengenského hraničního kodexu?

V případě kladné odpovědi na otázky 3 písm. a) a písm. c):

- d) Znamená povolení ke vstupu podle čl. 5 odst. 4 písm. c) Schengenského hraničního kodexu, že se jedná o povolení, které je srovnatelné s vízem ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) Schengenského hraničního kodexu, a tedy o „vízum“ ve smyslu článku 2 písm. m) nařízení Dublin III, takže při použití ustanovení pro určení příslušného členského státu podle nařízení Dublin III je třeba zohlednit také jeho článek 12?

Pokud je třeba na otázky 3 písm. a), písm. c) a písm. d) odpovědět kladně:

- e) Je třeba mít s ohledem na faktické strpění vstupu za účelem průjezdu za to, že „vízum“ po vycestování z dotyčného členského státu pozbylo platnost?
- f) Je třeba s ohledem na faktické strpění vstupu za účelem průjezdu vycházet z toho, že „vízum“ zůstává v platnosti, pokud k vycestování z dotyčného členského státu ještě nedošlo, nebo pozbývá „vízum“ platnosti, bez ohledu na skutečnost, že nedošlo k vycestování, k okamžiku, ve kterém žadatel definitivně ustoupí od svého záměru vycestovat do jiného členského státu?
- g) Vede skutečnost, že žadatel opustí svůj záměr vycestovat do původně zamýšleného členského státu, k tomu, že po udělení „víza“ došlo ke spáchání podvodu ve smyslu čl. 12 odst. 5 nařízení Dublin III, takže členský stát, který „vízum“ vydal, není příslušný?

Pokud je třeba na otázky 3 písm. a) a písm. c) odpovědět kladně, avšak na otázku 3 písm. d) záporně:

- h) Je třeba obrát, že „žadatel překročil nedovoleným způsobem pozemní, námořní nebo vzdušnou cestou hranice některého členského státu ze třetí země“ obsažený v čl. 13 odst. 1 nařízení Dublin III vykládat tak, že za uvedených zvláštních okolností případů v původním řízení nelze překročení hranice, které je nutné kvalifikovat jako povolení ke vstupu ve smyslu čl. 5 odst. 4 písm. c) Schengenského hraničního kodexu, považovat za nedovolené překročení vnější hranice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 180, s. 31.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2016 Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. října 2016 ve věci T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH v. Evropská agentura pro chemické látky

(Věc C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (zástupci: M. Grunchar, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ve věci T-669/15 a
- rozhodl o přípustnosti a vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé;
- podpůrně vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o přípustnosti návrhu navrhovatelek na zrušení napadeného aktu, a v případě potřeby rozhodl ve věci samé;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů těchto řízení (včetně nákladů spojených s námitkou nepřipustnosti uplatněnou před Tribunálem).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil právní předpisy, v důsledku čehož se dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil, že návrh navrhovatelek na zrušení napadeného aktu je nepřipustný.

Žalobkyně zejména tvrdí, že Tribunál se dopustil řady pochybení ve svém odůvodnění a výkladu právního rámce použitelného na situaci navrhovatelek. Tribunál se v důsledku toho dopustil těchto nesprávných právních posouzení:

- Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, když se zabýval podstatou věci samé;
- Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil čl. 130 odst. 7 jednacího řádu Tribunálu, když nevyhradil rozhodnutí o přípustnosti až po vyslechnutí veškerých argumentů týkajících se podstaty věci.

Tribunál navíc tím, že návrh navrhovatelek prohlásil za nepřipustný, porušil jejich právo na obhajobu, jejich právo na přístup ke spravedlnosti a svoji povinnost uvést odůvodnění, které patří mezi základní práva jednotlivců, a odráží tudíž obecné zásady unijního práva.

Z těchto důvodů navrhovatelky tvrdí, že usnesení Tribunálu ve věci T-669/15 by mělo být zrušeno a Soudní dvůr by měl rozhodnout o přípustnosti a vrátit věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2016 společnostmi Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. října 2016 ve věci T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH v. Evropská agentura pro chemické látky

(Věc C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH (zástupci: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ve věci T-543/15 a
- rozhodl o přípustnosti a vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé;
- podpůrně vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl tak, že žaloba navrhovatelek na neplatnost napadeného aktu je přípustná a případně následně rozhodl ve věci samé;
- nařídil žalované náhradu veškerých nákladů řízení (včetně nákladů v souvislosti s námitkou nepřípustnosti vznesenou před Tribunálem).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál nesprávným výkladem a nesprávným použitím práva dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil žalobu navrhovatelek na neplatnost napadeného aktu za nepřipustnou.

Navrhovatelky zejména tvrdí, že se Tribunál dopustil řady pochybení ve svém odůvodnění a při výkladu právního rámce, který se použije na situaci navrhovatelek. Tím se Tribunál dopustil následujících nesprávných právních posouzení:

- Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, neboť se zabýval věcí samou;
- Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 130 odst. 7 jednacího řádu Tribunálu, neboť o přípustnosti nerozhodoval až poté, co by vyslechl úplnou argumentaci týkající se věci samé.

Dále Tribunál tím, že prohlásil žalobu navrhovatelek za nepřipustnou, porušil právo navrhovatelek na obhajobu, právo na přístup ke spravedlnosti a povinnost uvést důvody, které náleží k základním právům jednotlivců a jako takové odrážejí obecné zásady unijního práva.

Z těchto důvodů se navrhovatelky domáhají, aby bylo usnesení Tribunálu ve věci T-543/15 zrušeno a aby Soudní dvůr rozhodl ve smyslu přípustnosti jejich žaloby a vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. ledna 2017 – Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne v. Evropská unie(Věc T-577/14) ⁽¹⁾**„Mimosmluvní odpovědnost — Přesnost žaloby — Promlčení — Přípustnost — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta soudního rozhodování — Majetková újma — Vzniklé ztráty — Úroky z částky nezaplacené pokuty — Náklady na bankovní záruku — Ztráta příležitosti — Nemajetková újma — Příčinná souvislost“**

(2017/C 053/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Německo) a Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francie) (zástupci: F. Puel, E. Durand a L. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně A. Placco, poté J. Inghelram a S. Chantre, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: N. Khan, V. Bottka a P. van Nuffel, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU, směřující k získání náhrady újmy, která měla vzniknout žalobkyním z důvodu délky řízení před Tribunálem v rámci věci, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, Groupe Gascogne v. Komise (T-72/06, nezveřejněný, EU:T:2011:671), a ze dne 16. listopadu 2011, Sachsa Verpackung v. Komise (T-79/06, nezveřejněný, EU:T:2011:674).

Výrok rozsudku

- 1) Evropské unii, zastoupené Soudním dvorem Evropské unie, se ukládá, aby společnosti Gascogne nahradila škodu ve výši 47 064,33 eura z titulu majetkové újmy vzniklé této společnosti z důvodu nedodržení přiměřené lhůty soudního rozhodování ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, Groupe Gascogne v. Komise (T-72/06, nezveřejněný, EU:T:2011:671), a ze dne 16. listopadu 2011, Sachsa Verpackung v. Komise (T-79/06, nezveřejněný, EU:T:2011:674). Tato náhrada škody bude navýšena o kompenzační úroky ode dne 4. srpna 2014 do vydání tohoto rozsudku o roční sazbě inflace zjištěné pro dané období Eurostatem (Statistický úřad Evropské unie) v členském státě, ve kterém má tato společnost sídlo.
- 2) Unii, zastoupené Soudním dvorem Evropské unie, se ukládá, aby společnosti Gascogne Sack Deutschland GmbH i společnosti Gascogne nahradila škodu ve výši 5 000 eur z titulu nemajetkové újmy, která těmto společnostem vznikla z důvodu nedodržení přiměřené lhůty soudního rozhodování ve věcech T-72/06 a T-79/06.
- 3) Náhrady újmy uvedené v bodech 1 a 2 výše se zvýší o úroky z prodlení ode dne vydání tohoto rozsudku do úplného zaplacení, o sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro její hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body.
- 4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 5) Unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které byly vynaloženy společnostmi Gascogne Sack Deutschland a Gascogne a souvisejí s námitkou nepřipustnosti, ohledně které bylo vydáno usnesení ze dne 2. února 2015, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie (T-577/14, nezveřejněné, EU:T:2015:80).
- 6) Společnosti Gascogne Sack Deutschland a Gascogne a Unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, ponесou vlastní náklady řízení týkající se žaloby, která vedla k tomuto rozsudku.
- 7) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6. 10. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. ledna 2017 – Topps Europe v. Komise

(Věc T-699/14) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Zneužití dominantního postavení — Poskytnutí licencí na práva duševního vlastnictví ke sběratelským předmětům souvisejícím s fotbalem — Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti — Přístup ke spisu — Článek 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 773/2004 — Zjevně nesprávné posouzení — Relevantní trh — Výhradní licence — Povinnost nákupu jediné značky — Nepřiměřené ceny“

(2017/C 053/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Spojené království) (zástupci: původně R. Vidal, A. Penny, solicitors, a B. Kennelly, QC, poté R. Subiotto, QC, a A. Cleenerwerck de Crayencour, advokát, a následně T. de la Mare, QC)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Jimeno Fernández a M. Farley, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Fédération internationale de football association (FIFA) (Curych, Švýcarsko) (zástupci: A. Barav a D. Reymond, advokáti) a Panini SpA (Modena, Itálie) (zástupci: F. Wijckmans, F. Tuytschaever a M. Varga, advokáti)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 5123 final ze dne 15. července 2014 o zamítnutí stížnosti podané žalobkyní ve věci AT.39899 – Poskytnutí licencí na práva duševního vlastnictví ke sběratelským předmětům s fotbalovou tematikou.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost Topps Europe Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, Fédération internationale de football association (FIFA) a společností Panini SpA.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 448, 15.12.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2016 – Ica Foods v. EUIPO – San Lucio (GROK)(Věc T-774/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí přihlášky k zápisu —
Nevydání rozhodnutí ve věci samé“**

(2017/C 053/35)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ica Foods SpA (Pomezia, Itálie) (zástupce: A. Nespega, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Itálie) (zástupce: F. Sangiacomo, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. září 2014 (věc R 1815/2013-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi San Lucio Srl a Ica Foods SpA.

Výrok

1. *Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.*
2. *Společnosti Ica Foods SpA a San Lucio Srl ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2015.

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Salehi v. Komise

(Věc T-773/16)

(2017/C 053/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Dominik Salehi (Brémy, Německo) (zástupkyně: C. Drews, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žalovaná porušila čl. 1 odst. 4 nařízení (ES) č. 539/2001 [pozměněno nařízením (EU) č. 1289/2013] tím, že na základě dopisů žalobce ze dne 1. července 2016 a ze dne 16. září 2016 nepřijala opatření, která jsou uvedena v uvedeném ustanovení, a že o nich neuvědomila žalobce;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady vzájemnosti striktním uplatňováním Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z nečinnosti žalované.
- Žalobce tvrdí, že žalovaná nepřijala žádná opatření podle čl. 1 odst. 4 písm. e) bodu i) nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. 2001, L 81, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – QG v. Komise

(Věc T-845/16)

(2017/C 053/37)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: QG (Madrid, Španělsko) (zástupci: L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet a A. Hernández Pardo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Komise ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), kterou poskytlo Španělsko některým fotbalovým klubům, porušuje čl. 107 odst. 1 a čl. 108 odst. 3 SFEU, jelikož možnost konsolidace účtů, vycházející z povolení daného zákonem 10/1990 čtyřem klubům za účelem účasti v různých sportovních disciplínách, stejně jako uplatnění snížené sazby daně z příjmu právnických osob, představuje rovněž státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, což měla konstatovat Evropská komise;
- v důsledku toho zrušil toto opatření a uložil Španělskému království povinnost zajistit, aby podporu neslučitelnou s vnitřním trhem její příjemci navrátili, a uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobce dovolává porušení čl. 107 odst. 1 a 108 odst. 3 SFEU.

Žalobce, basketbalový klub, souhlasí s napadeným aktem v rozsahu, v němž Komise konstatuje, že opatření zavedené zákonem 10/1990, které spočívá v tom, že některým fotbalovým klubům je přiznáno příznivější zacházení v oblasti daně z příjmu právnických osob prostřednictvím snížené sazby, představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

Má nicméně za to, že Komise měla dojít k těmto závěrům v souvislosti s daňovým zvýhodněním, které rovněž přiznává zákon 10/1990 a které spočívá v tom, že je těmto klubům povolena účast v různých sportovních disciplínách.

Pouze kluby, které se mohly účastnit profesionálních soutěží v několika disciplínách, mohly konsolidovat účty týkající se fotbalu a basketbalu, hlavních sportů ve Španělsku, s přímými dopady na výpočet základu daně z příjmu právnických osob. Konsolidace účtů totiž umožňuje prostřednictvím ztrát z basketbalu snížit značné příjmy z fotbalu, čímž se výrazně sníží i zdanitelný základ daně z příjmu spolu s daní, která má být zaplacená.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – QF v. Komise

(Věc T-846/16)

(2017/C 053/38)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: QF (Barcelona, Španělsko) (zástupci: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet a A. Hernández Pardo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Komise ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), kterou poskytlo Španělsko některým fotbalovým klubům, porušuje čl. 107 odst. 1 a čl. 108 odst. 3 SFEU, jelikož možnost konsolidace účtů, vycházející z povolení daného zákonem 10/1990 čtyřem klubům za účelem účasti v různých sportovních disciplínách, stejně jako uplatnění snížené sazby daně z příjmu právnických osob, představuje rovněž státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, což měla konstatovat Evropská komise;
- v důsledku toho zrušil toto opatření a uložil Španělskému království povinnost zajistit, aby podporu neslučitelnou s vnitřním trhem její příjemci navrátili, a uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž, jako důvody a argumenty uplatňované ve věci C-845/16, QC v. Komise.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Access Info Europe v. Komise

(Věc T-851/16)

(2017/C 053/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Access Info Europe (Madrid, Španělsko) (zástupci: O. Brouwer, E. Raedts a J. Wolfhagen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 6029 ze dne 19. září 2016, kterým byl žalobkyni odmítnut přístup k dokumentům, o něž žádala na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní, včetně nákladů všech vedlejších účastníků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001, když rozhodla, že přístup k požadovaným dokumentům by mohl vážně zasáhnout do mezinárodních vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001, když rozhodla, že přístup k požadovaným dokumentům by mohl vážně zasáhnout do ochrany probíhajících soudních řízení zahájených ve věcech T-192/16, T-193/16 a T-257/16 a že přístup k uvedeným dokumentům by mohl vážně zasáhnout do zájmu Komise žádat o právní poradenství a obdržet nezávislá, objektivní a úplná stanoviska. Tímto žalobním důvodem je rovněž tvrzeno, že Komise neuznala, že přístup k uvedeným dokumentům představuje převažující veřejný zájem, a ty by měly být z tohoto důvodu zpřístupněny.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 3 první a druhý pododstavec nařízení (ES) č. 1049/2001, když rozhodla, že přístup k požadovaným dokumentům by mohl vážně ohrozit rozhodovací proces orgánu, nebo když neuznala existenci převažujícího veřejného zájmu, zejména vzhledem k tomu, že dotčený rozhodovací proces již skončil.
4. Čtvrtý, podpůrný, žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001 tím, že neposkytla alespoň částečný přístup k požadovaným dokumentům, které nezpřístupnila v celém rozsahu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Access Info Europe v. Komise

(Věc T-852/16)

(2017/C 053/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Access Info Europe (Madrid, Španělsko) (zástupci: O. Brouwer, E. Raedts a J. Wolfhagen, lawyers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 6030 ze dne 19. září 2016, kterým byl odmítnut přístup k dokumentům požadovaným žalobkyní podle nařízení (ES) č. 1049/2001;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení žalobkyně včetně nákladů případných vedlejších účastníků řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001 tím, že rozhodla, že přístup k požadovaným dokumentům by závažně narušil mezinárodní vztahy.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001 tím, že rozhodla, že přístup k požadovaným dokumentům by závažně narušil ochranu probíhajících řízení, která byla zahájena ve věcech T-192/16, T-193/16 a T-257/16 a že přístup k uvedeným dokumentům by narušil zájem Komise na získání objektivního a uceleného právního poradenství. Tímto žalobním důvodem se také tvrdí, že Komise nerozpoznala, že přístup k požadovaným dokumentům má přednost před veřejným zájmem a že by z tohoto důvodu měly být zpřístupněny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 4 odst. 3 druhý a třetí pododstavec nařízení (ES) č. 1049/2001, když rozhodla, že přístup k požadovaným dokumentům by závažně narušil rozhodovací postup, anebo když nerozpoznala, že existuje převažující veřejný zájem zejména s ohledem na to, že dotčený rozhodovací postup byl ukončen.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 46 odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001 tím, že neumožnila alespoň částečný přístup k požadovaným dokumentům, které zcela odepřela zpřístupnit.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2016 – SilverTours v. EUIPO (billiger-mietwagen.de)

(Věc T-866/16)

(2017/C 053/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Německo) (zástupce: P. Neuwald, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „billiger-mietwagen.de“ – Přihláška č. 14 343 099

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. listopadu 2016, ve věci R 206/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 76 odst. 1 první věty nařízení č. 207/2009;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – Verschuur v. Komise**(Věc T-877/16)**

(2017/C 053/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Steven Verschuur (Baarn, Nizozemsko) (zástupce: P. Kreijger, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 3. října 2016, C(2016) 6455 final, kterým se zamítá žalobcova potvrzující žádost ⁽¹⁾ o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾ (GESTDEM 2015/3732), a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 4 odst. 2 třetí odrážku nařízení č. 1049/2001, který se týká ochrany cílů vyšetřování, čímž se též dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 4 odst. 3) první pododstavec nařízení č. 1049/2001, který se týká ochrany rozhodovacího procesu Komise, jakož i z nedostatečného odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 4 odst. 2) první odrážku nařízení č. 1049/2001, který se týká ochrany obchodních zájmů právnické osoby, a čl. 4 odst. 6) nařízení č. 1049/2001, který se týká povinnosti orgánů poskytnout částečný přístup, pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, jakož i z nedostatečného odůvodnění.

⁽¹⁾ Žádost o přístup k dokumentům týkajícím se rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2015 ve věci SA.38374, Státní podpora poskytnutá Nizozemskem společeností Starbucks.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 2001, s. 43).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2016 – Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO – Marpefa (Vieta)**(Věc T-879/16)**

(2017/C 053/43)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: S. Malynicz, QC)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice v řízení před odvolacím senátem:* Marpefa, SL (Barcelona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „VIETA“ – ochranná známka Evropské unie č. 1 790 674

Řízení před EUIPO: zrušovací řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2016 ve věci R 1010/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že EUIPO a další účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009;
- Porušení zásady používání jasných a přesných pojmů v oblasti ochranných známek.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – RF v. Komise

(Věc T-880/16)

(2017/C 053/44)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: RF (Gdynia, Polsko) (zástupce: K. Komar-Komarowski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 5925 final ze dne 15. září 2016 o zamítnutí stížnosti ve věci COMP AT.40251 – Železniční doprava, nákladní doprava a věc vrátil Komisi k novému rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 13 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1), protože tento článek byl nesprávně vyložen, případně nesprávně použit.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 105 odst. 1 SFEU.
-

Žaloba podaná dne 8. prosince 2016 – BP v. FRA**(Věc T-888/16)**

(2017/C 053/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BP (Viedeň, Rakousko) (zástupkyně: E. Lazar, advokátka)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného uzavírat pracovní smlouvy (OOUPS) ze dne 21. dubna 2016 neobnovit pracovní smlouvu žalobkyně;
- uložil žalované, aby žalobkyni nahradila majetkovou a nemajetkovou újmu způsobenou v důsledku protiprávního rozhodnutí o neobnovení smlouvy a protiprávního výkonu rozsudku ve věci T-658/13 P⁽¹⁾, a to ve výši 63 246 eur z důvodu ztráty příjmů; 26 630 eur jako náhradu ztráty nároků žalobkyně na důchod za 19 měsíců, anebo ve výši, kterou Tribunál stanoví *ex aequo et bono*; 1 200 eur jako náhradu nákladů, které žalobkyně vynaložila ve fázi před zahájením soudního řízení, a to ode dne vyhotovení návrhu rozhodnutí ze dne 29. ledna 2016 do rozhodnutí žalované dne 21. dubna 2016; 60 000 eur z důvodu ztráty možnosti získat smlouvu na dobu neurčitou, anebo ve výši, kterou Tribunál stanoví *ex aequo et bono*; 50 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené žalobkyni v důsledku údajných pochybení, nesrovnalostí a újmy, které žalovaná způsobila při výkonu rozsudku ve věci T-658/13 P;
- uložil žalované náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která vznikla žalobkyni v důsledku toho, že žalovaná nepřijala zákonná pravidla pro posuzování, přehodnocení a obnovení, a související újmy plynoucí z neexistence takových zákonných pravidel na jedné straně a za prodlení při dokončení hodnotících posudků žalobkyně a související újmy plynoucí z neexistence takových posudků vypracovaných v náležitě lhůtě na straně druhé;
- rozhodl, že pokyny žalované týkající se posuzování a přehodnocení a pravidla postupu obnovení smluv jsou protiprávní v rozsahu, v němž byla přijata na základě nezákonného postupu subjektem, který neměl náležitou pravomoc;
- uplatnil svoji neomezenou pravomoc zajistit účinnost svého rozhodnutí;
- uložil žalované, aby zaplatila úroky z prodlení v sazbě Evropské centrální banky zvýšené o dva procentní body, a to z případně přiznané náhrady, nebo přiznal úroky, které považuje za přiměřené, a
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení, a to i v případě, že bude žaloba zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu:

- porušení práva být slyšen, neprovedení spravedlivého a účinného projednání věci ze strany orgánu FRA oprávněného ke jmenování a porušení čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv;

- porušení druhé složky práva na obhajobu (právo na přístup ke spisu), odmítnutí poskytnout přístup k osobnímu spisu a dokumentům použitým k vydání zamítavého rozhodnutí ze dne 27. února 2012, porušení článků 25 a 26 služebního řádu a porušení čl. 41 odst. 2 písm. b) Listiny.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí.
 3. Třetí žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci a střetu zájmů, porušení služebního zájmu, zjevně nesprávného posouzení a nesprávného uplatnění zásady zákazu retroaktivity.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti postupovat čestně a v dobré víře v souladu s rozsudkem ve věci T-658/13 P.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 3. června 2015, BP v. FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – Apple Sales International a Apple Operations Europe v. Komise

(Věc T-892/16)

(2017/C 053/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Apple Sales International (Cork, Irsko) a Apple Operations Europe (Cork, Irsko) (zástupci: A. von Bonin a E. van der Stok, advokáti, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepciu a J. Bourke, barristers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 30. srpna 2016 o státní podpoře SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) poskytnuté Irskem společnosti Apple,
- podpůrně, částečně zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtrnáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu irského práva ze strany Komise.
 - Žalobkyně mají za to, že jako nerezidentní irské společnosti podléhaly irské korporátní dani podle článku 25 Taxes Consolidation Act 1997 (konsolidovaný daňový zákoník z roku 1997) pouze, pokud se jednalo o „zdanitelné zisky“ dosažené v souvislosti s činnostmi vykonávanými irskými pobočkami. Daňové výměry řádně zohledňovaly „zdanitelné zisky“ poboček a neposkytovaly tedy žádnou výhodu. Komise se dopustila pochybení rovněž tím, že měla za to, že rozdělení zisku stanovené v článku 25 musí být provedeno v souladu se „zásadou obvyklých tržních podmínek“.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že zásada obvyklých tržních podmínek není kritérium, které by umožňovalo určit, zda daňové posouzení zahrnuje státní podporu s ohledem na článek 107 SFEU.

- Komise se dopustila pochybení tím, že konstatovala, že čl. 107 odst. 1 SFEU vyžaduje, aby Irsko určilo zdanitelné zisky žalobkyně uvedené v článku 25 v souladu se zásadou obvyklých tržních podmínek.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zásadních pochybení, kterých se Komise dopustila ohledně činností žalobkyň mimo Irsko.
- Komise se dopustila zásadních pochybení tím, že neuznala, že činnosti žalobkyň generující zisky, a konkrétněji vývoj a uvádění práv duševního vlastnictví společnosti Apple na trh, jsou kontrolovány a řízeny ze Spojených států. Zisky plynoucí z těchto činností jsou připisovatelné Spojeným státům a nikoliv Irsku. Komise chybně zohlednila pouze zápisy ze schůzí správních rad žalobkyň a nepřihlédla ke všem ostatním dokladům o činnostech.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zásadních pochybení, kterých se Komise dopustila ohledně činností žalobkyň v Irsku.
- Komise měla uznat, že irské pobočky plnily pouze rutinní úkoly a nijak se nepodílely na vývoji a uvádění práv duševního vlastnictví společnosti Apple, generujících zisky, na trh.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že domněnky Komise jsou v rozporu s důkazním břemenem, zásadami OECD a jednoznačnými stanovisky odborníků; její závěry jsou rozporuplné.
- Komise předpokládala, že veškeré hlavní činnosti generující zisky žalobkyň jsou připisovatelné irským pobočkám, aniž by řádně posoudila důkazy, včetně podrobných stanovisek odborníků, které prokazovaly, že tyto zisky není možné připisovat činnostem vykonávaným v Irsku.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že s žalobkyněmi bylo zacházeno stejně jako s ostatními osobami povinnými k dani neusazenými v Irsku a nebyly předmětem preferenčního zacházení.
- Komise neprokázala selektivnost: nesprávně měla za to, že žalobkyně mají být jakožto irské rezidentní společnosti zdaněny ohledně zisků, kterých dosahují celosvětově.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že hlavní úvaha Komise musí být zrušena pro porušení podstatných formálních náležitostí.
- Komise svou hlavní úvahu nerozvinula v rozhodnutí o zahájení řízení. Pokud by tak učinila, Apple by mohla předložit důkazy, které by mohly a musely změnit výsledek řízení.
8. Osmý žalobní důvod vychází z věcných pochybení a nesprávných posouzení při uplatnění transakční metody čistého ziskového rozpětí na irské pobočky v rámci podpůrných úvah.
- V rámci svých podpůrných úvah Komise nesprávně odmítla stanovisko znalců a nevysvětlila, jak by správně mělo být posouzeno rozdělení zisků.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že ještě podpůrnější úvahy Komise jsou stíženy porušením podstatných formálních náležitostí a zjevně nesprávným posouzením.
- Komise nesprávně daňový výměr srovnávala s dalšími daňovými výměry irských daňových orgánů určených třetím osobám, jelikož jejich situace byla odlišná.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že podpůrné a ještě podpůrnější úvahy neumožňují určit částku, která má být navrácena.
- Napadené rozhodnutí nijak nevysvětluje, jaká částka má být navrácena na základě podpůrných a ještě podpůrnějších úvah, čímž došlo k porušení pravidel v oblasti státních podpor a zásady právní jistoty.

11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila zásady právní jistoty a zákazu zpětné účinnosti tím, že nařídila navrácení údajné podpory.
12. Dvanáctý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti provést pečlivý a nestranný přezkum.
13. Třináctý žalobní důvod vychází z porušení článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie.
14. Čtrnáctý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí překračuje pravomoci Komise na základě čl. 107 odst. 1 SFEU.
 - Komise porušila zásadu právní jistoty tím, že vrácení nařídila na základě nepředvídatelného výkladu právní úpravy státních podpor, nepřezkoumala všechny relevantní důkazy, čímž porušila svou povinnost řádné péče, neodůvodnila napadené rozhodnutí právně dostačujícím způsobem a překročila své pravomoci na základě čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že se pokusila změnit irský systém korporátní daně.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2016 – Puma v. EUIPO – Senator (TRINOMIC)

(Věc T-896/16)

(2017/C 053/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupce: M. Schunke, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „TRINOMIC“ – Přihláška č. 12 697 074

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. října 2016, ve věci R 70/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených v námitkovém řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
 - Porušení zásady rovného zacházení a vázanosti správních orgánů vlastními rozhodnutími.
-

Žaloba podaná dne 21. prosince 2016 – Elche Club de Fútbol v. Komise**(Věc T-901/16)**

(2017/C 053/48)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobce:* Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Španělsko) (zástupci: M. Segura Catalán a M. Clayton, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunal:*

- vyhověl návrhovým žádáním uvedeným v žalobě;
- konstatoval neplatnost rozhodnutí Evropské komise ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.36387 (2013/C) (ex 2013/CP), kterou Španělsko poskytlo Elche Club de Fútbol S.A.D. (a dalším fotbalovým klubům), konkrétně v rozsahu, ve kterém se týká Elche CF;
- zrušil článek 1 uvedeného rozhodnutí ve vztahu k opatření 3;
- zrušil článek 2 uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž vyžaduje navrácení státních podpor ve vztahu k opatření 3 od Elche CF;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První důvod vychází z nesprávného posouzení a nesprávného odůvodnění při určení opatření podpory a jejího příjemce, neboť Komise měla nesprávně za to, že příjemcem částek poskytnutých Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) ve prospěch Fundación Elche CF byl, ve smyslu článku 107 SFEU, Elche CF.
2. Druhý důvod vychází z porušení článku 107 SFEU a nedostatku odůvodnění ohledně kvalifikace částek poskytnutých IVF Fundación Elche CF jako podpory. Komise neprokázala, že je to stát, kdo poskytl selektivní výhodu, a neposoudila narušení hospodářské soutěže, ani dostatečně neodůvodnila účinky na obchod v rámci Evropského hospodářského prostoru.
3. Třetí důvod vychází z porušení článku 107 SFEU při vyčíslení podpory a částky k navrácení.
4. Čtvrtý podpůrný důvod vychází z porušení článku 107 SFEU při posouzení slučitelnosti podpory a při uplatňování pokynů pro ozdravení a reorganizaci.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2016 – HeidelbergCement v. Komise**(Věc T-902/16)**

(2017/C 053/49)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* HeidelbergCement AG (Heidelberg, Německo) (zástupce: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler a H. Weiß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise č. (2016)6591 final ze dne 10. října 2016 o zahájení řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾ ve věci M. 7878 – HeidelbergerCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia, týkající se zamýšlené akvizice ze strany Duna-Dráva Cement Kft. 100 % akcií ve společnosti Cemex Hratska dd. a Cemex Hungária Építőanyagok Kft., a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

Podle žalobkyně se Evropská komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když považovala za „dotčený podnik“ žalobkyni a společnost Schwenk Zement KG – a nikoli společnost Duna-Dráva Cement Kft., plně funkční společný podnik, v němž žalobkyně a společnost Schwenk Zement KG každá vlastní a kontroluje 50 %; tudíž učinila nesprávný závěr, že transakce má „unijní rozměr“ ve smyslu článku 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Podle žalobkyně ve skutečnosti Evropská komise nemá pravomoc přijmout napadené rozhodnutí a kontrolovat obchody na základě nařízení Rady (ES) č. 139/2004 a napadené rozhodnutí tedy porušuje článek 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 a zásadu právní jistoty a zásadu subsidiarity.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že Evropská komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když se opřela o bod 147 konsolidovaného sdělení Komise ⁽²⁾, když kvalifikovala žalobkyni a společnost SchwenkZement KG jako „dotčený podnik“ místo společnosti Duna-Dráva Cement Kft.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že bod 147 konsolidovaného sdělení Komise by byl protiprávní, pokud by skutečně mohl být uplatněn na projednávanou věc a to kvůli porušení článku 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 a základních zásad primárního práva, tedy zásady právní jistoty a zásady subsidiarity.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).

⁽²⁾ Konsolidované sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2008, C 95, s. 1).

Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – RE v. Komise

(Věc T-903/16)

(2017/C 053/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: RE (Abú Dhabí, Spojené arabské emiráty) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise SEC 10.20/06/15 ze dne 12. října 2016 v části vztahující se k nařízení č. 45/2001 a uložil žalované povinnost vyplatit žalobci částku deseti tisíc eur (10 000 eur) coby spravedlivé zadostiučinění za morální újmu vzniklou z protiprávního odepření přístupu k jeho osobním údajům;
- uložil žalované v souladu s čl. 91 písm. c) jednacího řádu Tribunálu povinnost předložit dokument vztahující se k přijímání žalobce do zaměstnání, nebo podpůrně povinnost poskytnout tento dokument Tribunálu podle článku 104 jednacího řádu, a dále povinnost vyplatit žalobci částku třiceti tisíc eur (30 000 eur) jako náhradu morální újmy vzniklé z protiprávního a neetického zpracování jeho osobních údajů v průběhu vyšetřování;
- uložil žalované povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené v tomto řízení žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu této žaloby na neplatnost žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo zcela absentujícím odůvodněním v souvislosti s údaji, u nichž nebyla uplatněna žádná výjimka, která by odůvodňovala odepření přístupu žalobce k dotčeným osobním údajům.

Žalobce dále uvádí, že v důsledku odepření přístupu k osobním údajům na základě výjimky týkající se ochrany vyšetřování podle čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 45/2001⁽¹⁾ musí být napadené rozhodnutí shledáno protiprávním, jelikož v něm není prokázáno, jak se tato výjimka nadále uplatňovala i po ukončení vyšetřování vedeného vůči žalobci.

Žalobce navíc tvrdí, že skutečnost, že v napadeném rozhodnutí byla zamítnuta jeho zvláštní žádost o přístup k údajům v podobě s odstraněním některých údajů, respektive v přeformulované podobě, podaná poprvé zároveň s jeho žádostí ze dne 21. září 2016, musí být shledána jako protiprávní, neboť rozhodnutí neobsahuje odůvodnění v otázce, proč nebylo v daném případě možné zpřístupnit žalobci požadované osobní údaje v podobě s odstraněním některých údajů, zejména po ukončení vyšetřování.

Na podporu návrhu na náhradu škody žalobce uvádí, že utrpěl morální újmu způsobenou protiprávním odepřením přístupu k jeho osobním údajům ze strany Generálního ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost, že utrpěl značnou újmu na kariérním růstu v důsledku protiprávního zpracování jeho osobních údajů jmenovaným generálním ředitelstvím, a konkrétně újmu způsobenou protiprávním zpřístupněním informací týkajících se vyšetřování s cílem bránit jeho kariérnímu růstu, kterou nelze nahradit jinak než zrušením napadeného rozhodnutí. V tomto kontextu žalobce navrhuje, aby Tribunál pro účely posouzení jeho návrhu na náhradu morální újmy způsobené chováním administrativy zohlednil dva dokumenty a aby žalované uložil povinnost nahradit tuto újmu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001 L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102; oprava Úř. věst. 2016, L 238, s. 8).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2016 – Chefaro Ireland v. EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Věc T-905/16)

(2017/C 053/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irsko) (zástupci: P. Maeyaert a J. Muyldermans, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: mezinárodní zápis obrazové ochranné známky obsahující slovní prvky „NUIT PRECIEUSE“ s vyznačením Evropské unie – mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 063 952

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. října 2016 ve věci R 2596/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že EUIPO a vedlejší účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Chefaro Ireland.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2016 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)

(Věc T-909/16)

(2017/C 053/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: S. Correa Rodríguez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Anil K. Sharma (Hillingdon, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „NRIM life Sciences – Přihláška č. 13 031 455

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2016 ve věci R 2376/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a zamítl přihlášku ochranné známky EU č. 013031455 NRIM LIFE SCIENCES, pokud jde o všechny výrobky zahrnuté do třídy 5;

- uložil EUIPO a, v případě, že se rozhodne vstoupit do tohoto řízení jako vedlejší účastník, Anilu K. Sharmovi náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2016 – Hesse v. EUIPO – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)

(Věc T-910/16)

(2017/C 053/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Kurt Hesse (Norimberk, Německo) (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „TESTA ROSSA“ – Ochranná známka Evropské unie č. 7 070 519

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. října 2016, ve věci R 68/2016-1

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a zrušil ochrannou známku Evropské unie UM 0707519 rovněž pro následující výrobky:
 - třída 21 – Kuchyňské pro domácnost nebo kuchyň; sklo, porcelán, zejména nádobí a nápojové sklo;
 - třída 25 – Oděvy, a to zástěry, košile, polokošile a trička s krátkým rukávem;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2016 – Wedl & Hofmann v. EUIPO – Hesse (TESTA ROSSA)

(Věc T-911/16)

(2017/C 053/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Rakousko) (zástupce: T. Raubal, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Kurt Hesse (Norimberk, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „TESTA ROSSA“ – Ochranná známka Evropské unie č. 7 070 519

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. října 2016, ve věci R 68/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil nebo pozměnil v části, v níž toto rozhodnutí zamítlo odvolání žalobkyně a ochrannou známku žalobkyně zrušilo pro třídy 7, 11, 20, části tříd 21 a 25, třídu 28, části třídy 30, třídy 34 a 38 a v níž v této souvislosti potvrdilo rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 17. listopadu 2015 (žalobkyní nenapadena naproti tomu zůstává ta část napadeného rozhodnutí, v níž bylo vyhověno jejímu odvolání);
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 51 odst. 1 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- Porušení pravidla 40 odst. 5 prováděcího nařízení č. 2868/95 ve spojení s pravidlem 22 odst. 3 a 4 prováděcího nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 2. ledna 2017 – La Mafia Franchises v. EUIPO – Itálie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Věc T-1/17)

(2017/C 053/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Španělsko) (zástupce: I. Sempere Massa, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Italská republika

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „La Mafia SE SIENTA A LA MESA“ – Ochranná známka Evropské unie č. 5 510 921

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. října 2016, ve věci R 803/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- prohlásil napadenou ochrannou známku Evropské unie č. 5 510 921 „La Mafia SE SIENTA A LA MESA“ za platnou;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. ledna 2017 – Sharif v. Rada

(Věc T-5/17)

(2017/C 053/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ammar Sharif (Damašek, Sýrie) (zástupci: B. Kennelly, QC a J. Pobjoy, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/1897 ze dne 27. října 2016, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2016, L 293, s. 36, dále jen „napadené rozhodnutí“) a prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/1893 ze dne 27. října 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2016 L 293, s. 25, dále jen „napadené nařízení“), v rozsahu, v němž se týkají žalobce;
- na základě článku 277 SFEU prohlásil, že čl. 28 odst. 2 písm. a) rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2013, L 147, s. 14) a čl. 15 odst. 1a písm. a) nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. 2012, L 16, s. 1) jsou nepoužitelné v rozsahu, v němž se týkají žalobce, a v důsledku toho zrušil napadené rozhodnutí a napadené nařízení v rozsahu, v němž se týkají žalobce;
- odškodnil žalobce podle čl. 340 odst. 2 SFEU na základě mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie za újmu, kterou utrpěl z důvodu protiprávních aktů Rady; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se Rada dopustila zjevně nesprávných posouzení, když konstatovala, že kritérium pro zařazení žalobce na seznam v článku 28 rozhodnutí 2013/255/SZBP a článku 15 nařízení č. 36/2012 je splněno.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Rada bezdůvodně či nepřiměřeně porušila základní práva žalobce, včetně jeho práva na ochranu vlastnictví, jeho pověsti a jeho podniku. Dopad napadených opatření na žalobce je dalekosáhlý, jak s ohledem na jeho vlastnictví, tak na jeho pověst ve světě. Rada neprokázala, že by zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů souviselo s jakýmkoliv legitimním cílem nebo bylo takovým cílem odůvodněno, tím méně že by bylo takovému cíli přiměřené.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že pokud, na rozdíl od jeho hlavního argumentu, má být kritérium pro určení vykládáno tak, že zahrnuje jakéhokoli předního syrského podnikatele bez ohledu na to, zda je tento přední syrský podnikatel jakýmkoli způsobem přidružen k syrskému režimu nebo je s ním spojen, a bez ohledu na to, zda dotyčné osobě plynou výhody ze syrského režimu nebo ho podporuje, pak se žalobce domáhá prohlášení, že čl. 28 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2013/255/SZBP a čl. 15 odst. 1a písm. a) nařízení č. 36/2012 jsou nepoužitelné v rozsahu, v němž se týkají žalobce, na základě skutečnosti, že kritérium pro určení je nepřiměřené jinak legitimním cílům těchto ustanovení.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. prosince 2016 – fleur ami v. EUIPO – 8 seasons design (Lampy)

(Věc T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Jednací jazyk: němčina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29. 3. 2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. prosince 2016 – Amira a další v. Komise a ECB

(Věc T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 475, 19.12.2016.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS